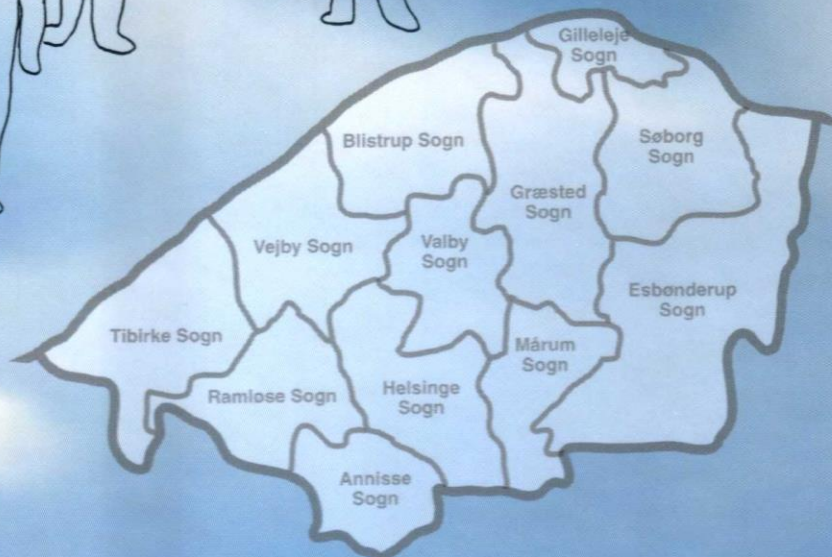

Uddrag:
Landliggeren Bent Schou

FRA OS TIL JER

Livet ved år 2000 i Holbo Herred

HELINGE ARKIV- OG MUSEUMSFORENING · GILLELEJE OG OMEGNS MUSEUMSFORENING
HOLBO HERREDS KULTURHISTORISKE CENTRE

Landliggeren

Bent Schou, 82 år

Bent Schou, jeg forstår I er meget glade for at have sommerhuset her på Gilbjerg hoved?

Ja, vi har hele tiden noget at falde tilbage på, så vi kan få lidt forandring til den normale hverdag hjemme. Pensionistens dagligdag kan være meget ensidig, men jeg er i den situation, at jeg lever i en vis overgangsfase, fordi jeg har vedligeholdt mit oprindelige firma, som var i sportsbranchen, men nu er kørt ned til et investeringsselskab. Jeg har kontortid hjemme fra 10 - 14 og har indrettet mit kontor i kælderen med alle moderne hjælpemidler i form af computere, fotokopimaskiner, telefaks og e-mail. Engang imellem kan jeg godt mangle lidt tid.

Udover huset her i Gilleleje har vi også et ovre i Jylland, men det tager 8 timer at komme frem til det, så der kommer vi kun en eller to gange om året. Det der gør, at vi tager til Gilleleje er, at vi kan køre herop fra Gentofte på 50 minutter uden at overskride fartgrænserne. Vi kan ind imellem tage en hurtig beslutning og være i Gilleleje to timer efter. Nærheden til vor vinterbolig spiller afgjort en rolle.

Hvor ofte kommer I herop i løbet af året?

Jeg er her mindst en gang om måneden i vintertiden for at se til huset, men det er jo ikke for at komme op at overnatte. Men ellers så vil jeg sige, at vi i forårs- og efterårsperioderne praktisk talt er her hver weekend. I sommerferien er vi her i seks uger, kun afbrudt af, at vi hver uge skal ind og se, om der ligger noget på kontoret, men vi tager straks herop igen. Ved den lejlighed henter vi også aviserne.

I har haft sommerhuset gennem mange år?

Ja, det bliver snart 40. Vi byggede i 1961, men i årene før gik vi og plejede grunden, fældede nogle træer og tyndede ud for at forberede byggeriet. Da børnene blev større og skulle have venner med, blev huset for lille. Derfor byggede vi i 1970 en længe på, hvor der blev indrettet soveværelse til min kone og mig, men vi flottede os også med en sauna og lidt ekstra badefaciliteter.

I må have et godt kendskab til området?

Vi har haft tilknytning til Gilleleje siden barndommen. Min kone praler med, at hun kom først. Det var som nyfødt i 1921. Jeg tilbragte min første sommer heroppe som 4-årig i

1922. Efter vi blev gift lejede vi os ind hos fiskerne ude i østenden af byen. Derimod er det nok lidt af en tilfældighed, at vi senere kom til at bo her på Gilbjerg hoved. For 50-60 år siden købte min svigerfader en bid af Gilbjergskoven med henblik på at bygge sommerhuse. På et tidspunkt forærede han jordstykket til sine to døtre. På den måde fik vi den ene halvdel.

Hvordan forløber dagene, når I er heroppe?

Når vi har besluttet os til at tage herop, så er der en vis tilrettelæggelse hjemmefra. Derfor er det som regel sidst på dagen, før vi når herop. Hvis det er koldt, fyrer vi op, og så får vi en god nat. Dagligdagen begynder først den næste morgen. Vi bor inde i en skov, hvor solen ikke varmer op lige med det samme, men det er vigtigt for os, at der er så varmt, så vi kan spise morgenmad, uden at klæde os alt for kraftigt på. Sommetider går vi en lille tur ud og kigger på vandet, fordi huset ligger tæt på Gilbjergstien. Her har jeg brug for min stok med duppen på, fordi jeg for et par år siden fik en ny hofte. Det sjove ved det er, at jeg godt kan glemme den ind imellem.

Formiddagen kan gå med lidt læsning, men der er altid noget, der skal passes. Græsset skal slås og der skal klippes lidt her og der, så vi kan nemt nå hen til frokost, før tingene er ordnet. Haven interesserer os meget. Efterhånden er vi kommet i den alder, hvor det efter maden er dejligt med en middagslur. Den kan sommetider være på både 2 og 2,5 time, uden at der sker noget ved det. Derefter er der tid til lidt læsning og igen at nyde naturen. Her har vi i øvrigt en stor interesse, som betyder meget for vores dagligdag heroppe. Vi interesserer os gevaldigt for fugleliv. Der går adskillige stunder med at sidde og kigge ud på fuglebadet og de fodringsbrætter, vi har lavet. Ind i mellem er vi heldige at se nogle sjældne arter. Gilbjerg hoved er det bedste forårs træksted på Sjælland. Derfor er der så mange unge lovende ornitologer heroppe, som vi har lidt forbindelse med. I mange år lå nettene, de brugte til ringmærkningen, her hos os, fordi vores søn Per var chef for arbejdet og ansvarlig over for Zoologisk Museum.

Hvordan ligger spisetiderne?

De kan godt være forskudt lidt. Vi ligger en lille smule længere om morgenen og går lidt senere i seng, end vi gør derhjemme, men ellers forandrer vi ikke meget på vor levevis.

Vi har alt, hvad der skal bruges heroppe, så det kun er maden vi skal have med.

Dyrker du ellers nogle fritidsinteresser, når I er heroppe ?

Specielt når vi er heroppe gennem længere perioder i sommertiden arbejder jeg med stenslibning. Det sker navnlig, når det er møgvejr, set med almindelige menneskers øjne. For en stensliber er det mægtig godt vejr. Det skyldes, at de egnede sten er meget lettere at finde på stranden, når de er våde. Dertil kommer, at man kan sidde lunt inde i stensliberværkstedet og nyde det. Til gengæld kan man på et hvilket som helst tidspunkt lægge arbejdet til side, hvis solen skulle begynde at skinne.

Selvom I ikke ændrer dagligdagen meget, så er det vel ikke det samme at være i sommerhuset, som at opholde sig derhjemme ?

Nej, det bliver mere spontant og en væsentlig del af det, vi foretager os er afhængigt af vejret. Det spiller en meget større rolle, når vi er i sommerhus end hjemme.

Men der må alligevel være ting, I er nødt til at planlægge i sommerens løb ?

Inge Schou svarer: Denne sommer har min mand malet huset med alle vinduerne. Det skete langsomt og roligt. Der er så mange ting, der skal ordnes, men det er nøje tilrettelagt. Huset er en hjertesag for os. Vi har fået en gevaldig tilknytning til det, ikke mindst fordi min mands afdøde bror har udført tegningerne.

Hvordan prioriterer I familielivet i hverdagen ?

Sammenholdet i vores familie er af en sådan karakter, at vi praktisk talt daglig taler med vore børn i telefonen, og vi følger meget med i, hvad de foretager sig. De er til gengæld så søde og rare at give os besked om, hvad de laver. Familielivet er prioriteret meget højt. Vore børn, børnebørn og oldebørn besøger os også ind imellem heroppe, selvom vi lægger vægt på, at opholdene i sommerhuset skal være total afslapning og noget andet end dagligdagen der hjemme.

Kan du fortælle om det livssyn, der ligger bag din tilværelse ?

Måske tænker du her på det religiøse, men for os er religion et spørgsmål om nogle etiske regler, vi lever efter. På den måde opfatter vi os selv som gode og rare mennesker. Selv hører jeg til den slags mennesker, der tager tilskikkelserne sådan, som de kommer. Jeg

mener ikke, jeg har så forfærdelig stor indflydelse på de enkeltheder, som styrer tilværelsen.

Hvad forventer du dig af fremtiden i Holbo Herred ?

Det er faktisk svært at svare på. Jeg har sådan set ikke gjort mig nogle særlige tanker om det. Det jeg mest har tænkt over er det forholdsvis store jordstykke på godt 1,5 td. land, der hører til huset. Når min kone og jeg engang er døde og borte, så er der sikkert ikke nogen af vore børn, der vil opretholde det som en helhed. I den situation er der mulighed for at stykke 4 grunde fra, så det vil give flere sommerhusbeboere.

Tror du, det samme vil ske andre steder heroppe ?

Der er ikke så forfærdelig mange store grunde tilbage i Gilleleje. Alligevel tror jeg, at sommerhusbeboernes antal vil øges. Hos os sker det på den måde, at vore 8 børnebørn og

4 oldebørn, kommer og spørger " kan vi låne Gilleleje i den og den uge ". Vi kigger i kalenderen og finder ud af, at det kan de sørme godt. På den måde bliver det en større flok, der nyder godt af huset. Det giver mere omsætning hos de handlende i Gilleleje, når flere munde skal mættes.

Bent Schou, 82 år

Har du indtryk af, at der generelt er flere mennesker heroppe end tidligere ?

Det er lidt svært at svare på. For det første hører vi til dem, der sætter pris på stilheden og de fredelige forhold her ved Gilbjerg hoved. Vi undgår så vidt muligt at tage ned til Gilleleje by med larmen og parkeringsvanskelighederne. Indkøb og den slags ting, foregår derfor relativt tidligt om morgenen. Sandt at sige har vi ikke så megen føling med Gilleleje by mere, som vi havde i gamle dage. Vor nærmeste nabo er kursusejendommen Gilbjerg hoved, hvor der gerne er 20 parkerede biler, men vi mærker det ikke. Vore andre naboer er helårsbeboere. Vi føler det som en stor betryggelse, at nogle lige holder øje med, hvad der sker hos os, når vi ikke er her.

Betyder det noget specielt for jer at bo i Græsted-Gilleleje kommune ?

Inge Schou, du vil gerne svare på det: I øjeblikket har vi ikke kontakt med kommunen, men vi ved det er et godt sted at blive gammel. Sommerhusbeboere, der har været her

i mange år, kan godt få hjælp, hvis de får brug for det til madlavning og rengøring. Det synes jeg Græsted-Gilleleje kommune skal roses for.

Bent Schou, gjorde du dig nogle særlige tanker, da vi gik ind i år 2000 ?

Da klokken rundede 24 nytårsaften sad min kone og jeg inde i Gentofte og talte om det vanvittige fyrværkeri, der blev brændt af til ingen verdens nytte. Der er ingen tvivl om, at de tre nuller gav et øget salg. For mig har nytårsaften altid været et mere højtideligt tidspunkt end juleaften, men år 2000 skilte sig ikke ud fra de andre nytår. Dog vil jeg sige, at jeg i de sidste 25 år har sagt til mig selv, at jeg morderlig gerne ville opleve at have levet i to årtusinder, og det lykkedes.

I det nye årtusinde vil kommunikations teknologien komme til at spille en stadig større rolle. Selv er jeg meget glad for den mulighed, jeg i dagligdagen har for at kommunikere med mine børnebørn. De er meget mere EDB-minded end min generation og noget mere en mine børns generation. Vi har fundet et vældig godt system, så vi e-mailer til hinanden. Om morgenen, når jeg går på kontoret, så tænder jeg lige og ser, om der ligger en e-mail. Hvis der gør det, så printer jeg den ud, og går op og læser den for min kone. Vi er jo kommet så langt nu, at du kan få et oldebarn i Trondhjem om lørdagen, og søndag morgen kan du sidde med din E-mail og tage billeder af barnet ud i farver. Jeg synes det er spændende, og det er en af de ting, jeg værdsætter meget i hverdagen.